

معمار و حق

حکم دادگاه، رأی به طرح «له‌آل» پاریس نداد

این موضوع در جریان است. به ویژه آنکه طرح منتخب متعلق به شرکتی بود که تنها یک سال از تشکیل آن می‌گذشت و تازه‌کار محسوب می‌شد. همچنین ابتدایی به طرح وارد بود که در رسانه‌های مختلف به آنها پرداخته می‌شد. روزنامه‌های «فیکارو»، «لوموند»، «پاریزین»، «لیبراسیون» و مجلات مشهوری همچون «مانیتور»، «معماری امروز» (Architecture d'Aujourd'hui) «Urbanisme» و «معماری و تکنیک (Techniques et Architecture) از زوایای مختلف انتقادها در کنار شکایت‌های متعدد گروه‌های مردمی چون شورای محله «له‌آل»- که از سال ۱۹۹۹ باعث عقب‌نشینی شهربار منطقه یک پاریس و توقف طرح شد که در نهایت مقرر شد تصمیم‌گیری منوط به نظر دادگاهی باشد که به همین منظور تشکیل شده بود.

ماجرای طراحی و ساماندهی مجدد مرکز چندمنظوره «له‌آل» به سال ۲۰۰۳ باز می‌گردد؛ زمانی که شهرداری منطقه یک پاریس با شرکت سرمایه‌گذاری شهرداری (SEM) تصمیم به تغییر وضعیت کنونی و اجرای طرحی تازه گرفت. این اقدام به منظور حیات مجدد «له‌آل» و جذب بیشتر سرمایه به این منطقه بود. پاسخگویی به نیازهای کنونی و احیای نقش این قسمت از شهر پاریس در رابطه با راهنمایی پیرامون آن باعث شد تا از طریق یک مسابقه محدود، طرحی برای آن تهیه و تا سال ۲۰۱۱ اجرا شود. از همین رو، چهار گروه شورای این رقابت انتخاب شد که دو شرکت «OMA» (رم کولهاس) و «MVRDV» از هلند و دو شرکت «زان نوول» و «سورا» (SEURA) از فرانسه در آن حضور داشتند. در سال ۲۰۰۴ طرح‌ها ارائه شد و در نهایت طرح «دیوید مانزن» (David Mangin) از شرکت سورا به عنوان طرح منتخب برگزیده و مقرر شد تا سال ۲۰۰۷ مقدمات اجرایی طرح، فراهم شده و اجرای آن تا سال ۲۰۱۱ به اتمام برسد.

از روز اعلام نتیجه تا امروز جنبه‌های بسیاری پیرامون

■ نزاع مدیران و شهروندان

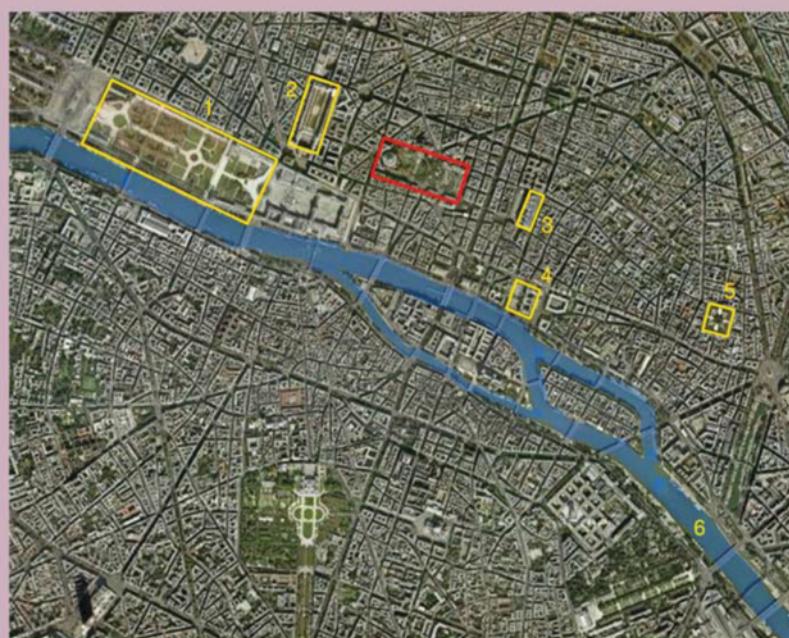
پاریسی

هنگامی که روزنامه «لوموند» در ۲۳ فوریه ۲۰۰۴ با تیتر "قلب پاریس دوباره طراحی خواهد شد" پرونده ساماندهی مجدد منطقه «له‌آل» را علنی کرد، نگاه‌ها به این بخش مهم از بافت تاریخی پاریس معطوف شد. اما اخیراً دادگاه اداری شهر پاریس حکم به تعلیق این پروژه داد و اجرای آن را منوط به نظر شورای شهر پاریس و کسب موافقت گروه‌های ذی نفع کرد. از آغاز طراحی پروژه حدود ۶ سال می‌گذرد و تاکنون حدود ۷۰ مقاله در خصوص این اقدام، در روزنامه‌ها و مجلات تخصصی منتشر شده است که سعی در بازخوانی این ماجرا دارد؛ روزنامه لوموند در ۱۸ می ۲۰۱۰، یک مقاله انتقادی در رابطه با طرح به اجرا در نیامده، ضمن اشاره به حکم دادگاه، معمار طرح را به باد انتقاد گرفت و طرح اورا «هوسانی یک معمار» نامید و اجرای آن را به منزله نابودی این بخش از بافت پاریس دانست. اما این شروع داستان نبود.

محمد رضا
مهربانی گلزار
پژوهشگر
دکتری معماری

mehraban777@yahoo.com

1) Musee du Louvre

2) Palais Royal

3) George Pompidou

4) Hotel de Ville

5) Palais des Vosges

6) La Seine

۱: موقعیت سایت در بافت تاریخی پاریس و عناصر شاخص پیرامونی، مأخذ: www.seura.fr

■ صلاحیت معمار یا سلیقه کارفرما؟

اکنون رأی به نفع شورای محله «لهآل» صادر شده و ادامه پروژه به حالت تعليق درآمده است. شهردار و مشاور طرح به این رأی اعتراض دارند. «زان- فرانسوا لگرہ» شهردار منطقه، تعدد دیدگاه و اعمال سلایق گروههای ذی نفع بر روی طرح را عامل عدم انسجام طرح می‌داند که اگرچه به نوعی معمار آن را از اتهامات نیز مبرا می‌داند، اما تلویحًا نظر گروههای مخالف را تأیید می‌کند و این طرح را خیال پردازانه می‌داند.

در سال ۲۰۰۷ این پروژه به «پاتریک برگر» معمار فرانسوی ارجاع داده شد و او با حداقل مداخله، سعی در طراحی یک سایبان برای فروم اصلی مرکز تجاري داشت تا ارتباط با فضای سبز پیرامونی حفظ شود. اما این طرح نیز رضایت مردم را جلب نکرد.

نظر قریب به اتفاق اعضای شورای شهر پاریس، نامناسب بودن طرح و عدم انسجام لازم به ویژه بین باغ و سایبان بزرگ است. همچنین یک نظرسنجی عمومی به همین منظور انجام شد که بر نظر اکبریت صحه می‌گذاشت.

شورای محله «لهآل» خواستار فسخ قرارداد شرکت سورا هستند و «دیوید مانژن»، معمار طرح را به عدم صلاحیت و ناکارامدی متهم می‌کنند. همچنین شهردار را متهم به مسامحه در این ماجرا کرده و به مر قیمتی خواستار حفظ هویت این بخش از شهر پاریس هستند.

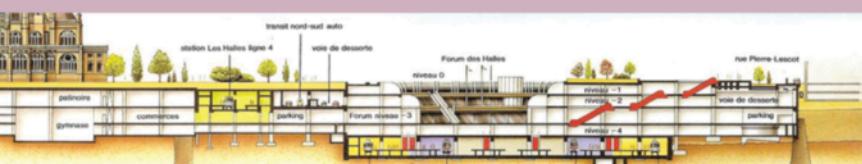
از سوی دیگر، دیوید مانژن، در برابر انتقادات از خود دفاع می‌کند و می‌گوید که طرح اولیه او با اعمال نظر کارفرما و مشاوره‌های مختلف بارها تغییر یافته و از این‌هده اصلی خود فاصله گرفته است. او مشکلات طرح کوتني را ناشی از مداخلات کارفرما و تعدد نظرات شورای محله می‌داند. اکنون به حکم دادگاه اجرای این پروژه ملک شده و شورای محله «لهآل» از این حکم خشنود است. آنها از مداخلات ۳۰ سال پیش در این منطقه رضایت چندانی ندارند و به هر شکل ممکن در برابر تغییرات آتی مقاومت می‌کنند، اما شاید پویایی و زندگی مرکز «لهآل» با روند کوتني به مخاطره بیفتند و درنهایت مقاومت ساکنان در برابر تغییر به نابودی و فرسودگی این منطقه منجر شود. آیا عقل جمعی (شوراهای مردمی) تصمیم درست را می‌گیرد یا اینکه تحلیل‌های شهرسازان صحیح بوده و تغییرات گزینه ناگزیر است؟ گذر زمان به این سؤال پاسخ خواهد داد.

۴: اکنون باید دید که طرح معمار یا اعمال سلیقه شهروندان، کدامیک می‌تواند این عرصه را به دامان شهر باز گردد؟؛ مأخذ: www.worldarchitecturenews.com

۲: طرح بیشنهادی دیوید مانژن - دفتر طراحی SEURA - طرح منتخب، www.seura.fr

۳: وضع موجود باغ و مرکز تجاري لهآل؛ طرحی که حدود ۳۰ سال پیش به اجرا درآمد و اکنون شهرداری پاریس قصد تجدید نظر در آن را دارد، مأخذ: www.urbannews.fr

منابع

- A Paris, le chantier des Halles reste sur le carreau- Le Monde- 18/05/2010 p.14
- Berger et Anziutti reconstruiront les Halles- Le Figaro- 30/06/2007 p.34 .
- Halles : la démolition du jardin contestée en justice- Le Parisien - 17/04/2010 .
- Le ventre de Paris va être de nouveau remodelé- Le Monde- 22-23/02/2004 p.11 .
- Paris-Les Halles : les 4 projets en compétition- Architecture d'Aujourd'hui- 352- 01/06/2004 p.60 .
- www.seura.fr -20.05.2010
- www.oma.eu -20.05.2010
- www.mvrdv.nl -20.05.2010
- www.jeannouvel.com -20.05.2010
- www.lemoniteur.fr -19.05.2010